

Con Không Muốn Đến Nhà Thờ...

(13/11/2019)

ó lẽ khá nhiều phụ huynh Công giáo đã từng một lần nghe con của mình đang là Thiếu nhi Thánh thể nói câu này.

“*Hãy để trẻ em đến với Thầy*” là một lời yêu cầu mà bậc cha mẹ nào cũng khát khao thực hiện. Con mình được đến gần Chúa, yêu mến Chúa và được Ngài quý mến lại cách đặc biệt thì không còn gì tuyệt vời hơn nữa. Thế tại sao rất nhiều thiếu nhi nói đến nhà thờ là nó ngại, nói đi lễ học giáo lý là nó cảm thấy chán nản trốn tránh, nói đến gặp cha thầy sơ là nó khiếp sợ e dè... Và rồi chúng ta trách mắng, la rầy, ép uống nó.

Thử nhìn một vài lý do sau đây:

- Có những Giáo xứ lễ sáng rất sớm (3h45 – 4h15), đang giờ ngủ ngon của những đứa trẻ phát triển thể lý. Bố mẹ muốn tốt cho con nên lôi chúng dậy bắt đi lễ. Cha xứ muốn giáo dục đức tin nền tảng cho các em nên thường xuyên thúc bách. Các thầy, sơ, ông trùm bà quản, huynh trưởng, giáo lý viên muốn các em nghiêm trang dự lễ nên canh chừng sợ ngủ gật... Các em vào nhà thờ vạt vờ như bóng ma, thức thì không

nổi mà ngủ thì không xong, chẳng biết Chúa nhìn thấy những đứa con yêu của Ngài như vậy sẽ nghĩ gì nữa!

- Có những Giáo xứ thánh lễ của Thiếu nhi rất dài: Hết Sơ, Thầy, Huynh trưởng, Giáo lý viên... thay nhau vào huấn đức, cộng với bài giảng lễ lan man không dưới 30 phút. Vì đối tượng là thiếu nhi nên tâm lý của nhiều đồng bào không cần soạn giảng, vô nói đông tây nam bắc rồi kết luận vài đức tính tốt là xong. Một anh giáo dân gặp tôi tâm sự: *“Chắc con phải vô góp ý cha phó giảng lễ thiếu nhi vì quá dài do không có nội dung, cứ đứng hỏi câu này câu kia mà câu hỏi rất tối nghĩa, người lớn còn chẳng hiểu. Con con đi lễ về nó mệt mỏi và rất chán nản”*.

- Một số nơi kết hợp Giáo lý và Thánh lễ. Điều này rất thuận lợi cho các em và phụ huynh, nhưng giới hạn khoảng 2 tiếng hoặc hơn chút là vừa... Thế nhưng có những nơi kéo dài hết buổi sáng. Các em cả tuần được có ngày nghỉ, đến nhà thờ còn mệt mỏi, căng thẳng hơn đi học.

- Đọc kinh và những chuẩn bị quá dài trước Thánh lễ. Có lần tôi đi dâng lễ đồng tế, tính từ chuông hai đến khi hát nhập lễ là 50 phút. Cha giảng lễ bữa đó bức xúc nên ngài chia sẻ: *“Chúng ta đừng làm cho giới trẻ sợ Thánh lễ. Đọc Kinh là dọn mình để sốt sắng vào Thánh lễ, cuối cùng Kinh dài và quan trọng hơn Thánh lễ!”. Kết thúc Thánh lễ, cha chủ nhà gặp ngài nói chơi: “Mời đến đây giảng chứ không phải móc nhau”*.

Còn nhiều những lý do khác làm các em sợ Chúa và nhà thờ. Vấn đề trẻ em có nên cho nó ngủ trong nhà thờ hay không cũng tùy hoàn cảnh. Bắt các em đi lễ sớm quá rùi canh không cho nó ngủ là vô tâm, nhưng nếu Thánh lễ vào 8 hay 9h sáng, hoặc ban chiều mà vô cho tụi nó vô tư nằm ngủ thì điều đó là nuông chiều không đúng.

Tóm lại chúng ta muốn trẻ em đến với Chúa, hãy làm sao cho các em cảm thấy yêu thích nhà thờ và những người quản lý các em. Bản thân chúng ta đi lễ mà kéo dài thêm chút đã rất khó chịu, tại sao lại vô tâm trước cảm xúc đó của con em mình! Khi các em trưởng thành không lệ thuộc cha mẹ, nó bỏ nhà thờ vì nơi đó là một ký ức nặng nề của tuổi thơ, mỗi người chúng ta phải chịu trách nhiệm cùng với nó trước mặt Chúa. ●

